

МЕНЕДЖМЕНТ

УДК 65.012.4:004.738.5

DOI: <https://doi.org/10.32782/easterneurope.43-6>

ПРИНЦИПИ ТРАНСФОРМАЦІЇ СИСТЕМ МЕНЕДЖМЕНТУ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ РОЗВИТКУ ІТ-ТЕХНОЛОГІЙ

PRINCIPLES OF TRANSFORMATION OF ENTERPRISE MANAGEMENT SYSTEMS IN THE CONDITIONS OF DEVELOPMENT OF IT TECHNOLOGIES

Андрухів І.Т.

аспірант кафедри менеджменту і міжнародного підприємництва,
Національний університет «Львівська політехніка»

Русин-Гриник Р.Р.

PhD, доцент кафедри підприємництва та екологічної експертизи товарів,
Національний університет «Львівська політехніка»

Гончар М.Ф.

доктор економічних наук, професор кафедри менеджменту
і міжнародного підприємництва,
Національний університет «Львівська політехніка»

Andrukhiv Ihor, Rusyn-Hrynyk Roman, Honchar Mykhailo
Lviv Polytechnic National University

У контексті аналізу трансформації систем менеджменту підприємств з акцентом на розвитку ІТ-технологій, доведено, що адаптація до змінюваних технологічних умов є критичною для забезпечення стійкості та конкурентоспроможності сучасних підприємств. Обґрунтовано, що цифрова інтеграція, яка забезпечує автоматизацію та оптимізацію бізнес-процесів, відіграє ключову роль у забезпеченні ефективності та адаптивності організацій до швидкоплинних ринкових умов. Аргументовано, що агільність у прийнятті рішень, яка дозволяє підприємствам швидко реагувати на зміни, є невід'ємною частиною сучасного менеджменту. Крім того, підкреслено важливість клієнтоорієнтованості, що сприяє розробці продуктів та послуг, які відповідають очікуванням споживачів та забезпечують вищий рівень задоволення клієнтів. Підтверджено, що використання даних як стратегічного активу стимулює краще інформоване ухвалення рішень і забезпечення більшої цінності з ресурсів компанії. Прозорість та відповідальність визначено як основу для забезпечення довіри та надійності бізнесу, зокрема в умовах росту значення кібербезпеки. Висвітлено значення стійкості до збоїв, яка є необхідною для забезпечення безперервності бізнес-процесів і захисту від потенційних технологічних та природних загроз. Важливість інноваційності та постійного навчання і розвитку розглянуто як критичні фактори для адаптації та процвітання підприємств у динамічному технологічному ландшафті. Нарешті, підкреслено роль співпраці та командної взаємодії в успішному впровадженні інноваційних рішень та методів роботи в рамках цифрової ери. Таким чином, системна інтеграція новітніх ІТ-технологій та адаптація принципів сучасного менеджменту є ключовими для забезпечення тривалої конкурентоспроможності та успішності підприємств.

Ключові слова: ІТ-технології, менеджмент підприємства, кібербезпека, інноваційність рішень, конкурентоспроможність.

In the context of rapid IT development, the identification and adherence to principles of enterprise management system transformation becomes extremely important. The primary goal of such transformation lies in adapting enterprises to changes in the technological environment, which is constantly evolving. This adaptation enables enterprises to effectively integrate cutting-edge tools, platforms, and services, thereby ensuring their competitiveness and facilitating the strategic utilization of resources. In the analysis of enterprise management system transformation with a focus on IT development, it has been substantiated that adaptation to changing technological conditions is

critical for ensuring the stability and competitiveness of modern enterprises. It has been argued that digital integration, which provides automation and optimization of business processes, plays a key role in ensuring the efficiency and adaptability of organizations to rapidly changing market conditions. The agility in decision-making, allowing enterprises to react quickly to changes, is considered an integral part of modern management. Furthermore, the importance of customer orientation has been emphasized, as it contributes to the development of products and services that meet consumer expectations and ensure higher levels of customer satisfaction. It has been confirmed that the use of data as a strategic asset stimulates better-informed decision-making and provides greater value from company resources. Transparency and accountability have been identified as the foundation for building trust and reliability in business, particularly in the context of increasing importance of cybersecurity. The importance of resilience to disruptions has been highlighted as necessary for ensuring the continuity of business processes and protection against potential technological and natural threats. The significance of innovation and continuous learning and development has been discussed as critical factors for the adaptation and prosperity of enterprises in a dynamic technological landscape. Finally, the role of collaboration and teamwork has been underscored in the successful implementation of innovative solutions and work methods in the digital era. Thus, the systemic integration of cutting-edge IT technologies and the adaptation of principles of modern management are key to ensuring the long-term competitiveness and success of enterprises.

Keywords: IT technologies, enterprise management, cyber security, innovative solutions, competitiveness.

Постановка проблеми. В умовах стрімкого розвитку ІТ-технологій, виокремлення та сповідування принципів трансформації систем менеджменту підприємств стає вкрай важливим. Основна мета такої трансформації полягає в адаптації підприємств до змін у технологічному середовищі, яке постійно еволюціонує. Ця адаптація дозволяє підприємствам ефективно інтегрувати новітні інструменти, платформи та сервіси, що в свою чергу забезпечує їх конкурентоспроможність та сприяє стратегічному використанню ресурсів. Застосування ІТ-рішень на практиці веде до оптимізації бізнес-процесів. Автоматизація рутинних задач знижує трудові витрати і покращує продуктивність праці. Це створює передумови для вищої ефективності операцій і можливості зосередити увагу на стратегічному плануванні та інноваціях. Інтеграція передових технологій сприяє також підвищенню гнучкості підприємств, дозволяючи їм швидко адаптуватися до нових ринкових умов та масштабувати діяльність за потребою. Паралельно, впровадження принципів трансформації інструментів управління сприяє поліпшенню якості управлінських рішень.

Аналіз останніх досліджень та публікацій.

У сфері трансформації систем менеджменту підприємств в умовах розвитку ІТ-технологій існує значна кількість наукових публікацій та досліджень. Ось можна виділити таких вчених, а саме: Баранов В.В. [1], Бут-Гусаїм О.Г., Ковтуненко К.В. [2], Свінарьова Г.Б. [3], Седікова І.О., Седіков Д.В. [4], Добринін А.П. [5], Яшкіна Н.В. [6], Блуммарт Т., Брук С. [7], О'Рейлі Т. [8], Портер М. [9], Нікітенко В.А., Воронкова В.Х., Андрюкайтене Р., Олексенко Р.І. [10], які висвітлюють різні аспекти процесу трансформації систем менеджменту, включаючи принципи, методи, виклики та переваги.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Проблематика, що виникає в контексті трансформації систем менеджменту підприємств у зв'язку зі стрімким

розвитком ІТ-технологій, може включати ряд важливих аспектів, які торкаються таких питань, як безпека даних і кібербезпека (ростом використання ІТ-рішень збільшується ризик порушення безпеки даних та кібератак. Підприємства повинні забезпечити надійний захист конфіденційної інформації та відповідність регулятивним вимогам), людський фактор (зміни в системах менеджменту можуть вимагати нових навичок і знань від персоналу. Недостатній рівень підготовки або опір до змін може стати перешкодою впровадженню нових технологій та методів управління), інтеграція та сумісність (впровадження нових ІТ-рішень часто вимагає інтеграції з існуючими системами, що може бути складним та витратним за часом і ресурсами), управління змінами (впровадження нових технологій і методів управління може супроводжуватися опором або неуспішними спробами змін. Управління цими змінами вимагає чіткого стратегічного планування і комунікації з усіма зацікавленими сторонами).

Розв'язання цих проблем вимагає комплексного підходу, який враховує технічні, організаційні, людські та стратегічні аспекти трансформації систем менеджменту підприємств.

Постановка завдання. Метою написання статті є визначення та характеристика принципів трансформації систем менеджменту підприємств в умовах розвитку ІТ технологій.

Виклад основного матеріалу дослідження. Використання великих даних та аналітичних інструментів забезпечує глибший аналіз і краще розуміння бізнес-процесів, що підвищує точність стратегічних рішень. Такий підхід також забезпечує підприємствам важливе перевагу в передбаченні майбутніх тенденцій і ринкових змін. Крім того, акцент на принципах трансформації забезпечує зміцнення кібербезпеки та відповідність регуляторним вимогам. У світі, де кіберзагрози невпинно зростають, надійні механізми захисту даних є необхідністю. Принципи трансформації допомагають

розробити відповідні стратегії безпеки, що гарантують захист конфіденційності інформації та відповідність до законодавчих рамок. Отже, принципи трансформації систем менеджменту покращують внутрішні операції підприємства і забезпечують його довгострокове виживання та успіх в умовах, що динамічно змінюються.

Виконані дослідження дозволяють стверджувати, що актуальними принципами трансформації систем менеджменту підприємств в умовах розвитку ІТ-технологій є такі:

- цифрова інтеграція (впровадження ІТ-рішень у всіх аспектах бізнесу для забезпечення цілісності та автоматизації процесів);
- агільність у рішеннях (гнучкість в управлінні та прийнятті рішень, що дозволяє швидко адаптуватися до змін у технологіях та ринкових умовах);
- клієнтоорієнтованість (переорієнтація бізнес-моделей на задоволення потреб клієнтів з використанням цифрових інструментів для покращення досвіду користувачів);
- дані як стратегічний актив (ефективне збирання, аналіз та використання даних для підтримки рішень на всіх рівнях управління);
- прозорість та відповідальність (забезпечення відкритості і зрозумілості бізнес-процесів для всіх зацікавлених сторін, з особливим акцентом на безпеку та конфіденційність даних);
- стійкість до збоїв (розробка систем і процесів з високою стійкістю до помилок і збоїв, що забезпечує надійність бізнесу);
- інноваційність (стимулювання інновацій та впровадження новітніх технологій для підтримки розвитку підприємства та його адаптації до майбутніх викликів);
- постійне навчання та розвиток (підтримка навчання та професійного розвитку співробітників з метою оптимізації їх компетенцій та здібностей до роботи з новими технологіями);
- співпраця і командна взаємодія (заохочення культури співпраці і командної роботи, яка сприяє більш ефективному обміну інформацією та ідеями в цифровому середовищі).

Ці принципи допомагають підприємствам ефективно навігувати в динамічному технологічному ландшафті, адаптуючи та впроваджуючи інновації для підтримки своєї діяльності та розвитку. Розглянемо кожен з цих принципів більш ретельно.

Цифрова інтеграція в контексті трансформації систем менеджменту підприємств є ключовим принципом, який передбачає всебічне впровадження ІТ-технологій у всі аспекти бізнесу. Цей процес включає застосування сучасних цифрових інструментів для автоматизації та оптимізації робочих процесів, що сприяє підвищенню ефективності і скороченню витрат. Цифрова інтеграція також охоплює збір та аналіз даних, що дозволяє підприємствам краще розуміти свої операції, поведінку споживачів та ринкові тенденції. Одним із важливих аспектів

цифрової інтеграції є створення єдиної інформаційної системи, яка об'єднує всі відділи компанії. Така система сприяє плавному обміну інформацією між відділами, забезпечуючи швидкий доступ до потрібних даних і відповідно зменшуючи час на прийняття рішень. Це дозволяє керівництву ефективно управляти ресурсами та швидко реагувати на зміни в ринковому середовищі. Цифрова інтеграція також передбачає використання хмарних технологій, що надає підприємствам можливість масштабувати свої ІТ-ресурси відповідно до потреб без значних капітальних вкладень. Хмарні рішення забезпечують високий рівень гнучкості та доступності даних і додатків з будь-якої точки світу, що є особливо важливим для компаній з розгалуженою структурою або тими, хто працює на глобальному ринку. Успішна цифрова інтеграція залежить від систематичного підходу до впровадження нових технологій та постійного оновлення ІТ-інфраструктури. Це вимагає від керівництва підприємства відданості інноваціям, інвестицій у розвиток технологій та підготовку співробітників до роботи в новому цифровому середовищі. Залучення всіх рівнів організації до процесу цифрової трансформації забезпечує її ефективність і допомагає побудувати сильну, згуртовану команду, готову до викликів цифрової ери.

Агільність у рішеннях являє собою ключовий принцип трансформації систем менеджменту підприємств, особливо в контексті швидкого розвитку ІТ-технологій. Цей принцип передбачає впровадження гнучкості в процеси управління та прийняття рішень, дозволяючи підприємствам оперативно реагувати на зміни у зовнішньому середовищі та адаптуватися до нових викликів ринку. Сутність агільності полягає у створенні умов для швидкої зміни напрямку діяльності у відповідь на клієнтські потреби, технологічні інновації чи зміни на ринку. Це включає формування невеликих, фокусованих команд, які здатні швидко розробляти рішення, тестувати їх у реальних умовах і вносити корективи відповідно до отриманих результатів. Такий підхід знижує ризики, пов'язані з довгостроковими проектами, та підвищує імовірність успішної реалізації інновацій. Агільність також вимагає високої ступеня відкритості та спілкування всередині організації. Важливо, щоб інформація вільно циркулювала між всіма рівнями, дозволяючи співробітникам отримувати актуальні дані, які вони можуть використовувати для прийняття обґрунтованих рішень. Це сприяє культурі інновацій та дозволяє підприємству швидше реагувати на ринкові можливості. На практиці, агільність у рішеннях часто пов'язана з впровадженням цифрових інструментів, що дозволяють здійснювати аналіз великих обсягів даних для більш точного прогнозування та більш дієвого реагування на зміни. Це також включає використання програмного забезпечення для

управління проектами, що підтримує методології агільної розробки, які допомагають командам бути більш адаптивними та ефективними. Впровадження агільності у рішеннях забезпечує підприємству важливу перевагу у формі здатності швидко адаптуватися та інновувати, що є критично важливим у швидко змінюваних умовах сучасного бізнесу та технологічного прогресу.

Клієнтоорієнтованість як принцип трансформації систем менеджменту підприємств в контексті розвитку ІТ-технологій вимагає від компаній зосередити свої зусилля на задоволенні потреб та побажань клієнтів за допомогою цифрових рішень. Це передбачає глибоке розуміння клієнтських вимог і створення персоналізованих продуктів та послуг, що максимально відповідають їхнім потребам. Основою клієнтоорієнтованості є збір та аналіз даних про клієнтів, що дозволяє отримувати цінні висновки про їхні переваги, поведінку та відгуки. Сучасні ІТ-системи, такі як CRM (системи управління взаєминами з клієнтами), допомагають збирати, систематизувати та аналізувати цю інформацію, що сприяє кращому розумінню клієнтської бази. Ці інструменти також забезпечують можливість оперативно реагувати на запити клієнтів, забезпечуючи високий рівень сервісу та підтримки. На практиці клієнтоорієнтованість також означає адаптацію маркетингових і продажових стратегій з використанням цифрових каналів комунікації, що забезпечують більш ефективне та цілеспрямоване досягнення цільової аудиторії. Використання інтернету, соціальних медіа та мобільних додатків для взаємодії з клієнтами дозволяє створювати більш особистісні та емоційні зв'язки, що сприяє підвищенню лояльності і задоволеності клієнтів. Компанії, які успішно імплементують принцип клієнтоорієнтованості, часто використовують технології для розробки інноваційних продуктів та послуг, що виходять за межі традиційних очікувань ринку. Це створює значну конкурентну перевагу і відкриває нові можливості для зростання та розширення бізнесу. Таким чином, клієнтоорієнтованість в епоху цифрових технологій стає не просто стратегічним вибором, а необхідністю для забезпечення сталого розвитку підприємства, зміцнення його позицій на ринку та підтримки задоволеності клієнтів на високому рівні.

У сучасному бізнес-середовищі, особливо в контексті швидкого розвитку ІТ-технологій, дані стають стратегічним активом, який відіграє критичну роль у формуванні конкурентних переваг підприємства. Визнання даних як стратегічного активу передбачає їх використання для підтримки поточної діяльності і для прогнозування майбутніх тенденцій та інформованого прийняття рішень. Серцевиною цього принципу є перехід від пасивного зберігання даних до активного їх аналізу та використання з метою вдосконалення процесів, підвищення

ефективності та ідентифікації нових бізнес-можливостей. За допомогою сучасних аналітичних інструментів та методів великих даних підприємства здатні виявляти закономірності та зв'язки, які непомітні при традиційних підходах аналізу. Ефективне управління даними включає збір, зберігання, обробку та аналіз великих обсягів інформації з різноманітних джерел. Це дозволяє компаніям краще розуміти своїх клієнтів, оптимізувати ланцюги постачань, підвищити якість продуктів та послуг та зрештою підвищити загальну задоволеність клієнтів. Інтеграція інформації з різних відділів і джерел також сприяє видаленню інформаційних бар'єрів у компанії, забезпечуючи більш цілісний погляд на діяльність компанії. Іншим важливим аспектом є забезпечення безпеки даних. У міру зростання їх значення як стратегічного активу, важливість захисту інформації від несанкціонованого доступу та втрати збільшується. Заходи з кібербезпеки, включаючи шифрування, регулярне оновлення програмного забезпечення та навчання співробітників, стають вирішальними для підтримання цілісності та доступності даних. Врешті-решт, підхід до даних як до стратегічного активу вимагає від підприємств створення культури, орієнтованої на дані, де кожен співробітник розуміє значення інформації та її вплив на успіх бізнесу. Це включає розвиток навичок аналізу даних на всіх рівнях організації та інвестування в технології, що дозволяють ефективніше збирати, обробляти та аналізувати інформацію.

Прозорість та відповідальність у системах менеджменту підприємств, особливо в умовах розвитку ІТ-технологій, стають ключовими принципами, які забезпечують високий рівень довіри між всіма зацікавленими сторонами – від клієнтів і інвесторів до співробітників і регуляторів. Цей принцип підкреслює важливість відкритості в управлінських процесах і зобов'язання компанії відповідати за свої дії, що сприяє підвищенню загальної відповідальності та надійності бізнесу. Прозорість передбачає, що інформація про внутрішні процеси, фінансові результати, бізнес-операції та стратегічні рішення доступна і зрозуміла для всіх зацікавлених сторін. Це включає в себе регулярне оприлюднення звітів, забезпечення доступу до актуальної та важливої інформації через корпоративні портали та застосування цифрових інструментів для спрощення комунікації. Такий підхід допомагає зміцнити довіру, покращити стосунки з клієнтами та партнерами, і сприяє створенню більш ефективної та відкритої корпоративної культури. Відповідальність в контексті ІТ-технологій вимагає від компаній забезпечення належної уваги до зберігання та обробки даних, включаючи захист персональної інформації клієнтів та дотримання регуляторних вимог. Компанії мають вживати відповідних заходів для запобігання витоку інформації, злому даних та іншим

кіберзагрозам. Виконання цих обов'язків передбачає розробку та впровадження комплексних політик кібербезпеки, регулярні аудити систем та тренінги для співробітників щодо безпечного поводження з інформацією. Також важливим аспектом є реалізація принципу відповідальності через встановлення чітких процедур відповіді на порушення та зловживання. Це включає наявність визначених механізмів для реагування на скарги та запити, а також проведення незалежних перевірок і відкрите комунікування результатів розслідувань. Прозорість та відповідальність, особливо в епоху цифрових технологій, створюють основу для сталого розвитку підприємства, зміцнення його репутації і підтримки довгострокових відносин зі всіма зацікавленими сторонами. Вони допомагають будувати відкрите та відповідальне бізнес-середовище, здатне адаптуватися до викликів і використовувати можливості сучасного ринку.

Стійкість до збоїв як принцип трансформації систем менеджменту підприємств у контексті розвитку ІТ-технологій набуває особливого значення, оскільки бізнес-середовище стає все більш залежним від цифрових систем та он-лайн-операцій. Цей принцип передбачає розробку та впровадження стратегій та технологій, що допомагають підприємству продовжувати свою діяльність навіть у разі серйозних технологічних збоїв чи інших кризових ситуацій. Сутність стійкості до збоїв полягає у створенні резервних систем і механізмів, які забезпечують неперервність бізнес-процесів. Це означає, що критичні для діяльності підприємства системи та дані повинні мати резервні копії або дублюючі конфігурації, що дозволяють швидко відновити роботу в разі виникнення збоїв. Важливо також мати автоматизовані процедури для виявлення та виправлення помилок у системах, що зменшує залежність від людського фактора і прискорює процес відновлення. Крім технічних заходів, стійкість до збоїв також включає планування непередбачених ситуацій, що передбачає розробку детальних планів дій на випадок різних видів криз, включно з фінансовими, природними та технологічними катастрофами. Ефективні плани непередбачених ситуацій забезпечують, що усі співробітники знають свої ролі та обов'язки в кризових сценаріях, що сприяє швидкій та організованій реакції на збої. Одним із важливих аспектів стійкості до збоїв є також навчання та тренування персоналу, яке дозволяє підвищити готовність компанії до надзвичайних ситуацій. Регулярні тренінги та вправи з непередбачених ситуацій допомагають співробітникам краще зрозуміти процедури та покращують координацію між відділами під час реальних збоїв. У цілому, стійкість до збоїв створює основу для надійного та ефективного функціонування підприємства у сучасному цифровому бізнес-середовищі. Це забезпечує безперервність діяльності підприємства,

а й зміцнює довіру клієнтів та партнерів, гарантуючи їхню впевненість у стабільності та надійності бізнесу.

Інноваційність у контексті трансформації систем менеджменту підприємств, особливо з огляду на розвиток ІТ-технологій, є фундаментальним принципом, що спонукає компанії постійно оновлювати свої процеси, продукти та послуги для підтримки конкурентоспроможності та відповідності змінним вимогам ринку. Цей принцип включає впровадження нових технологій, пошук креативних рішень у вирішенні проблем та прагнення до створення інноваційної культури всередині організації. Інноваційність означає розробку та застосування новітніх ІТ-інструментів, які можуть значно покращити ефективність робочих процесів, зменшити витрати та підвищити якість обслуговування клієнтів. Використання хмарних обчислень, штучного інтелекту, машинного навчання та автоматизації даних є прикладами технологій, які можуть трансформувати традиційні бізнес-моделі та забезпечити нові можливості для зростання. Стимулювання інновацій також передбачає створення середовища, яке підтримує експерименти та ризиковані проекти. Підприємства, які відкриті до інновацій, часто впроваджують політики, які дозволяють співробітникам висловлювати ідеї та пропозиції, реалізовувати пілотні проекти та вчитися на власних помилках без страху перед невдачею. Крім того, інноваційність потребує постійного освітнього процесу у компанії, де співробітники регулярно ознайомлюються з останніми технологічними трендами та навчаються використовувати сучасні інструменти. Це забезпечує, що команда залишається на передовій технологічного прогресу, що критично важливо для підтримання інноваційної культури. У підсумку, інноваційність сприяє технічному та технологічному розвитку підприємства і створює основу для культури, що відзначається гнучкістю, креативністю та здатністю швидко адаптуватися до нових ринкових умов. Це дозволяє підприємствам не просто виживати в умовах жорсткої конкуренції, а й активно формувати тренди та визначати напрями розвитку галузі.

Постійне навчання та розвиток у контексті трансформації систем менеджменту підприємств, з акцентом на розвитку ІТ-технологій, є основою для підтримання конкурентоздатності та інноваційної активності будь-якої компанії. Цей принцип підкреслює необхідність створення умов для безперервного професійного зростання співробітників та адаптації підприємства до швидко змінюваних технологічних та ринкових умов. Суть постійного навчання полягає у розумінні, що розвиток навичок та знань співробітників має відбуватися впродовж усієї їхньої кар'єри. Освітні програми, тренінги та семінари повинні регулярно оновлюватися, щоб відповідати останнім технологічним

трендам та методикам. Такий підхід забезпечує, що команда завжди готова використовувати новітні інструменти та підходи, ефективно інтегруючи їх у свою роботу. Крім технічних аспектів, постійне навчання також включає розвиток м'яких навичок, таких як командна робота, лідерство та вирішення конфліктів, які є важливими для підтримки адаптивності та інноваційного потенціалу в команді. Важливо створити середовище, де співробітники відчувають підтримку в освітніх ініціативах та мотивовані до саморозвитку та вдосконалення своїх професійних навичок. На практиці впровадження принципу постійного навчання та розвитку може включати партнерства з університетами, спеціалізованими навчальними платформами та провідними фахівцями у галузі, щоб забезпечити доступ до передових знань та інноваційних курсів. Також корисним є використання он-лайн-ресурсів для навчання, які дозволяють співробітникам вчитися в зручний для них час та темп. Врешті, постійне навчання та розвиток сприяє формуванню культури постійного вдосконалення, де кожен член команди є активним учасником інноваційного процесу. Це зміцнює здатність компанії адаптуватися до нових викликів і створює стійке джерело конкурентних переваг на ринку.

Співпраця та командна взаємодія є фундаментальними принципами в контексті трансформації систем менеджменту підприємств з акцентом на розвитку ІТ-технологій. Ці аспекти стають особливо важливими, коли бізнес прагне до інноваційності та оперативності у відповідях на зміни ринкових умов. Сучасні ІТ-технології дозволяють командам співпрацювати в географічно розосередженому середовищі, надаючи інструменти для ефективного спілкування, спільної роботи над документами, проектного менеджменту та обміну знаннями. Співпраця в ІТ-середовищі часто включає використання хмарних сервісів, які забезпечують командам доступ до необхідних даних і ресурсів в режимі

реального часу. Це сприяє гнучкості та швидкості в рішеннях, адже інформація стає доступною для всіх членів команди, незалежно від їхнього фізичного розташування. Платформи для відеоконференцій, спільного доступу до документів і корпоративні соціальні мережі стимулюють інтеграцію та культуру відкритого обміну знаннями. Командна взаємодія у сучасних ІТ умовах також вимагає від команд здатності швидко адаптуватися до змінних технологічних інструментів та методологій роботи. Використання агільних підходів у розробці програмного забезпечення та управлінні проектами підтримує ідею ітеративного розвитку та постійного поліпшення процесів. Команди вчаться працювати разом у динамічному середовищі, де часті зміни є нормою, а не виключенням. Для ефективної співпраці та командної взаємодії важливо також забезпечити, що всі члени команди мають однакове розуміння корпоративних цілей та своєї ролі в їх досягненні. Виховання культури відкритості, довіри та підтримки є критично важливим, адже це створює основу для стійкості та ефективності команди у довгостроковій перспективі. Впровадження принципів співпраці та командної взаємодії забезпечує підприємству змогу виживати в умовах швидкоплинного технологічного прогресу і активно формувати ринкові тенденції, ефективно впроваджувати інновації та підтримувати високий рівень задоволення клієнтів та працівників.

Висновки. У сучасному бізнес-середовищі, трансформація систем менеджменту за допомогою ІТ-технологій є ключовою для забезпечення стійкості та конкурентоспроможності підприємств. Адаптація до новітніх технологій, постійне навчання, а також гнучкість у прийнятті рішень дозволяють компаніям ефективно реагувати на швидкі зміни в ринкових умовах. Впровадження принципів цифрової інтеграції, інноваційності та співпраці є фундаментальними для успішного майбутнього будь-якого підприємства.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Баранов В.В. Цифровий менеджмент як невід'ємний складник цифрової економіки. *Приазовський економічний вісник*. 2021. Вип. 1 (24). С. 57–62. URL: http://pev.kpu.zp.ua/journals/2021/1_24_ukr/11.pdf
2. Бут-Гусаїм О.Г., Ковтуненко К.В. Цифровий менеджмент: проблеми та перспективи розвитку. *Бізнес Інформ*. 2020. № 6. С. 297–304. URL: http://www.business-inform.net/article/?year=2020&abstract=2020_6_0_297_304
3. Свінарьова Г.Б. Концепція трансформації системи управління підприємством в умовах інноваційних змін у діджитал-середовищі. *Вісник ХНУ. Економічні науки*. 2020. № 4. Т. 3. С. 137–141. URL: <http://journals.khnu.km.ua/vestnik/?p=7799>
4. Седікова І.О., Седіков Д.В. Нові парадигми менеджменту в умовах цифрової економіки. *Економіка харчової промисловості*. 2022. Т. 14. Вип. 3. С. 37–43. URL: <https://journals.ontu.edu.ua/index.php/fie/article/download/2360/2555>
5. Добринін А.П. Цілісна мордель трансформації в цифровій економіці – як стати цифровими лідерами. *International Journal of Open Information Technologies*. 2017. Vol. 5. № 1. Р. 16–28.
6. Яшкіна Н.В. Основні характеристики сучасного менеджменту. *Економіка і держава*. 2020. № 7. С. 35–36.
7. Bloommarth T., Brook S. On the Threshold of the Singularity: How Management Will Change in the 21st century. *Harvard Business Review*. London, 2018. P. 514–549.

8. O'Reilly T. WTF? A guide to the business models of the future. *Harvard Business Review*. London, 2019. P. 41–59.
9. Porter M., Happelmann J. Revolution in competition. Smart technologies are changing the competition. *Harvard Business Review*. 2019. P. 49–71.
10. Nikitenko V.A., Voronkova V.H., Andriukaitiene R., Oleksenko R.I. The crisis of the metaphysical foundations of human existence as a global problem of post-modernity and the ways of managerial solutions. *Propósitos y Representaciones*. 2021. No. 9 (1). DOI: <https://doi.org/10.20511/pyr2021.v9nSPE1.928>

REFERENCES:

1. Baranov V. V. (2021) Tsifrovyy menedzhment yak nevid'emniy skladnik tsifrovoy ekonomiki [Digital management as an integral component of the digital economy]. *Priazovskiy ekonomichniy visnik*, vol. 1 (24), pp. 57–62. Available at: http://pev.kpu.zp.ua/journals/2021/1_24_ukr/11.pdf
2. But Gusaim O. G., Kovtunenکو K. V. (2020) Tsifrovyy menedzhment: problemi ta perspektivi rozvitku [Digital management: problems and development prospects]. *Biznes Inform*, no. 6, pp. 297–304. Available at: http://www.business-inform.net/article/?year=2020&abstract=2020_6_0_297_304
3. Svinarova G. B. (2020) Kontsepsiya transformatsiyi sistemi upravlinnya pidpriemstvom v umovah innovatsiyinih zmin u didzhital-seredovischi [The concept of transformation of the enterprise management system in the conditions of innovative changes in the digital environment]. *Visnik KHNU. Ekonomichni nauki*, no. 4, vol. 3, pp. 137–141. Available at: <http://journals.khnu.km.ua/vestnik/?p=7799>
4. Sedikova I. O., Sedikov D. V. (2022) Novi paradigmi menedzhmentu v umovah tsifrovoy ekonomiki [New paradigms of management in the conditions of the digital economy]. *Ekonomika harchovoyi promislovosti*, vol. 14, is. 3, pp. 37–43. Available at: <https://journals.ontu.edu.ua/index.php/fie/article/download/2360/2555>
5. Kelly K. (2008) *New Rules for the New Economy: 10 radical strategies for a connected world*. Viking.
6. Yashkina N. V. (2020) Osnovni kharakterystyky suchasnoho menedzhmentu. *Ekonomika i derzhava*, no. (7), pp. 35–36.
7. Bloommarth T., & Brook S. (2018) Review of *On the Threshold of the Singularity: How Management Will Change in the 21st century*. *Harvard Business Review*, pp. 514–549.
8. O'Reilly T. WTF? A guide to the business models of the future. *Harvard Business Review*, pp. 41–59.
9. Porter M., & Happelmann J. (2019) Revolution in competition. Smart technologies are changing the competition. *Harvard Business Review*, pp. 49–71.
10. Nikitenko V. A., Voronkova V. H., Andriukaitiene R., Oleksenko R. I. (2021) The crisis of the metaphysical foundations of human existence as a global problem of post-modernity and the ways of managerial solutions. *Propósitos y Representaciones*, no. 9 (1). DOI: <https://doi.org/10.20511/pyr2021.v9nSPE1.928>